

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande vervullinghe vant Geestelijck habijt ende oeffeninghe tot den
Agnus Dei. Dat XL. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

schilt alle de sagen des byants geweldelije van haer verdreuen heeft. Onder dese dingē heeftse sulcken soeticheydt ghevoelt in haer siele/datse blijkelijc gewaer werdt sulcs te zyn als haer niet te vergeefs daeghs te bozen gheseyt was/ te weten: Ghy sult ontfanghen de cracht des H. Gheests die ouer u comen sal.

Vande vervullinghe vant Geestelijck habijt ende oeffeninghe tot den Agnus Dei.

DAT XL. CAPITTEL.

Alste den tweeden Sinxen dagh ter verhefsinghe vande H. hostie/die offerde tot versoeninge van al datse opt int geestelijc habijt/ soe in niet na te volghen/als in te verworpen den trec vanden H. Geest versuynt hadde/ so scheēde salige Hostie boozts te brengen aen alle canten fraeype tacken. De welcke den H. Geest vergaderende scheen daer mede te betuynen den thoon vande altydt eerweerdige Dybuldicheyt. Ende sy heeft verstaen dooz dat de Hostie die tacken werspzyde / dat oock alle haer onachtfaemheyt dooz de weerdicheyts des Sacraments te vollen was vergolden. Ende siet daer is geworden een boys vāden thoon die seyde: Laetse met berrouwen comē tot de rustplaetse der bereeninghe / sy die den Ryndegom doet weyden int midden van dese blommen des lustichedts. Dooz welke woorden sy verstaen heeft dat de heere dooz de offerhande van dit Sacrament hem gheweerdichde haer te ontfangen als volmaect int Gheestelijck habijt. Daer na soose na haer gewoonte tot den eerste Agnus Dei, bat dooz alle de kereke/dat Godt die in alles vaderlijc soude regeren/en tot den tweeden Agnus Dei, bat dooz de ghelouige sielē

De vveerdicheyde vā het H. Sacramēt vervult onse onachtfaemheden.

hēz int bagebier / dat Godt die dooz sijn berm
 herticheyt vande pijnē soude verlossen. Ende
 dooz den verden Agnus Dei, wenste / dat Godt
 de verdiensten van alle sijn Heyligen / ende wt
 uercozen die nu met hem regeerē soude vermeer
 deren. De Heere / onder dat woort / Dona nobis
 pacem, soetelyck hem tot haer buyghende heeft
 een crachtigh kuisken in haer siele gedruict / soo
 dat alle de Heyligen dooz de cracht van die soe
 ticheyt tot het binnenste toe beweeght en soe
 telijc doozdrongen zynde vercregen hebben een
 groote vermeerderinge van haer verdiensten.
 Daer na soose ter Communie ginc / so stonden
 alle de Heylige t haerder eere op met bliffchap /
 ende haer verdiensten die bestraelt werde met
 het licht vande Goddelijcke claerheyt die heb
 ben wonderlijc hunnen wederglans gegeuen
 niet anders dan als vergulde schilden verlicht
 wordende vande stralen der Sonne hunnen
 wederschijn geuen. Ende dooz die claerheyt so
 gauen de verdiensten van elcke Heylige eenen
 lustigen wederschijn in haer siele. Alse so stont
 vooz den Heere als verwachtede / en haer noch
 niet toegelaten en werdt te ghenieten sijn ghe
 ineyfame vereeninghe : Ten lesten / soose het
 leuentmakende Sacrament ontfangē hadde /
 soo is haer siele vol vande Goddelijcke ghenie
 ringhe / vooz soo veel als in dit leuen toeghele
 ten wordt / vereenicht ghe worden met haren
 beminder. Ende doens so begosten de racken /
 waer mede den H. Geest de H. Ouybildicheyt
 betuynt hadde / groen te worden en te bloeyen /
 ghelijck en verdozt crijpt wederom bloeyt als
 daer ouer gegaten wordt eenen vruchtbaren
 reghen / ende daer dooz de Heylighe ende alre
 ghetuste Ouybildicheyt dooz een ontwtspreke
 lycke

Wicke maniere verheught zynde / verpakte wt
aen alle de heyligen nieuwe blyschap des vzo-
lyckheyds.

Den H. Gheest die vereenicht met hem de goet-
willighe siele door de Communie.

DAT XLI. CAPITTEL.

DEn derden Sijpendagh soose de H. Hostie
van het Lichaem des Heeren offerde tot
verbrulinge / om datse noyt gebzuypt en hadde
met behoorzlycke danckbaerheyt de sonderlinge
gratie vande vereeninghe ende ghemeynsaem-
heyt / waer dooz de Heere haer bouen veel an-
dere soeteliker inde Geest tot hem ghetrocken
hadde / ende oock om datse haer niet onledigh
en hadde van alle wterlijcke becommeringe /
om haer alleen tot hem te begeuen / gelyck dat
wel soude betamt hebben. Ende alse dat dede
met sulcken getrouwicheyt / datse begheerde in
haer te draghen de straffe van haer onacht-
saemheyt : om datse alleenlijck aen den Heere
soude boldoen de glorie ende eere hem betamt-
de / die sy hem dooz haer onachtsaemheyt on-
trocken hadde. Den goevertieren Heere die den
goeden wille voort mere neemt die schein dooz
de Hostie haren wille opt volcomenste te vol-
brenghen. Hier na dus den minnelijcksten H.
Geest in hem treckede alle dese volinactheyt /
heeft hem seluen met de Hostie nederghelaten
tot die siele toe / en hy heeft hem dooz die hostie
soose communiceerde / aen die salighe siele als
dooz enen den aldervasthouwende lym met
een de gheluckichste vereeninge onuerschepde-
lyck vsamen gheboeght.